

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul 1887, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumeratiune se trimite mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată cetii.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Decembre 1886, a-și înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârșia cu espedarea foaiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în expedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 7 Ianuarie.

Privirea Europei este îndreptată spre Berlin asupra bărbatului de fer, care trei zile de-a rândul a susținut o luptă înfocată cu parlamentul pentru durata termenului în privința prezenței forțelor armate. Șapte sau trei ani va dura actuala stare de lucruri cu privire la numărul miliției germane. Capacități militare ca mareșalul Moltke, bărbați politici neasemenați, după cum e Bismarck au pledat pentru termen de 7 ani, parlamentul a fost pentru trei ani. Îndată după publicarea acestui verdict s'a ridicat principele Bismarck, și a cetit autograful împărătesc, prin care se disolvă parlamentul.

Importante sunt desbaterile din Reichstagul german pentru enunțațiunile făcute cu privire la starea europeană în genere. În aceasta privință principele Bismarck a vorbit limpede, respicat, fără nici o cruțare, și dacă în general lumea nu va fi mulțamită cu metoda burșicoasă a lui Bismarck de a tracta parlamentarismul, într'una va trebui să fie recunoscătoare, și aceasta este declarațiunea lui în politica externă, care e limpede ca lumina soarelui.

Bismarck voesc pacea mai pae sus de toate. De aceea Germania trăește în cea mai strânsă legătură cu Rusia. Asemenea bune legături întreține ea și cu Austro-Ungaria. Tendința Germaniei este îndreptată spre susținerea păcii. N'are Germania nici un interes în orient, nici un interes în Bulgaria, și dacă Bismarck în politica sa pentru Bulgaria ar fi pro-

vocat un războiu cu Rusia, atunci el ar fi trebuit pus pe banca acusaților. Acesta e punctul de plecare al Germaniei în cestiunea orientală. Domnească în Bulgaria cine va domni, eserchieze protectorat sau doară chiar permanentă influență ori cine va voi în Bulgaria, Germania pentru aceasta nu se va încăera cu Rusia.

Diametral opus cu acest program al principelui Bismarck în cestiunea orientală este după cum scim cel al contelui Kálnoky. Monarchia noastră are vitale interese în orient. Nu este indiferent deci pentru Austro-Ungaria cine va domni în Bulgaria, și ea nu va suferi ca vre o putere străină să eserchieze acolo influență permanentă, sau protectorat nebasat pe contracte internaționale, o eventuală ocupare cu armată a Bulgariei o va considera de casus belli.

Declarațiunile contelui Kálnoky au fost cunoscute principelui Bismarck, de aceea îndată după ce a dat Rusiei mână liberă în cestiunea orientală, a mărturisit, că între Austro-Ungaria și Rusia relațiunile sunt foarte încordate. Germania își dă toată silința să susțină pacea, și să împedecă o eventuală încăerare între aceste două mari puteri vecine. Și dacă îi va succede, atunci ei puțin îi va păsa, dacă în Rusia o vor considera de austro-filă, și în Ungaria de ruso-filă.

Din politica cu două fețe a lui Bismarck ade-vărata morală este, că el umblă după interesele Germaniei, pentru cari sacrifică interesele aliaților sei.

Cu privire la alianța cu statul nostru încă aflăm enunțațiuni importante. Raportul acestei alianțe e de natură, încât un stat nu e obligat a apăra interesele celui alt. Concret vorbind, Germania numai atunci va întrevini în interesul statului nostru, când acesta va fi amenințat în temelile sale. Puțină mângăiere, vor fi dicând diarele din Budapesta, dar totuși mângăiere.

Am ținut de cuviință, să relevăm aceste puncte din memorabila cuvântare a lui Bismarck pentru caracterizarea situațiunei. Lumea va fi recunoscătoare principelui de Bismarck pentru atâta sinceritate în espunerea politice sale, căci acuma se scie, din ce parte suflă vântul, nu i va fi recunoscătoare însă monarchia noastră pentru direcțiunea politice germane în cestiunea orientală.

Am avut slăbiciunea să accentuăm nu odată, că politica noastră își are de basă alianța cu Germania. Va trebui acuma să declarăm, că politica noastră va trebui să se bazeze numai pe puterile noastre. Și atunci avem lipsă de pace internă.

Revista politică.

Din capitala monarchiei s'au întors bărbații regimului nostru cu isprăvile în băț, ca să fie scăr-mănați de reprezentanții dietali. Mai trebuia să amintim că în conferințele ministrilor din capitală s'au luat în mare băgare de seamă măsurile trebuincioase miliției în cazul unei mobilisări; pentru aceste măsuri ministrul de finanțe va trebui să pună la dispoziția ministrului de războiu 15 milioane de fl. mai mult decât după cum e budgetul pe anul 1887; și acestea milioane, e întrebarea, dacă vor fi de ajuns.

De tot furtunoasă e dieta Ungariei, bărbații nu se cruță aproape de loc și cu deosebire la ordinea dălei a fost început desbaterea budgetului pentru 1887. Desbaterea e vehementă, ea ne lămuresce în destul trista soarte, în care se află Ungaria în privința financiară. Săculețul deficitelor se umple tot mai tare și mai tare.

Finanțele Ungariei represintă un tablou așa de trist încât deputatul Helfy a declarat, că sau va urma un bancrot sau dările vor trebui să se urce. De altmunc dănsul se și miră, că în Ungaria regimul parlamentar nu-i ca în alte state, în cari cel puțin după o ocărmuire de 12 ani se încunjură catastrofa financiară prin aceea, că și dau dimisiunea și nu mai îmbată lumea cu apă rece. Dănsul află finanțele Ungariei așa de neregulate încât nu află demn, ca budgetul statului să se primească ca desbatere specială. Horánszky nu-și mai aduce aminte de un guvern, care se-și fi pierdut așa de tare încrederea popoului.

Cu vreme națiunea va numi epoca aceasta sistemul minciunilor. După orator socotelile sunt pline de sminteli, dănsul e foarte neclar, cu atâta e în clar însă, că în decurs de 10 ani din urmă deficitul se învârtesc în jurul frumuselei sume de 40 milioane. Socotelile finali arată, că în anul 1868 datorile statului erau de 235, în anul 1875 însă de 619 în 1885 au atins frumusea sumă de 1435 de milioane. Acest sistem trebuie să se șteargă, așa n'o va mai putea duce țeara mult. Sub acest regim nu înflorește decât egoismul și idololisia. La amândoi oratorii dl Tisza le a sciut răspunde prin vorbe pline de flosculi.

Acestea s dela noi.

Foile se ocupă mai cu seamă cu discursul lui Bismarck și cu politica Germaniei. Nu scie omul ce va fi și unde vor răspunde apucăturile politice. Mulți pretind, că din discursul lui Bismarck lămurit se vede starea pacinică a Europei. Dacă ar fi așa dar, de ce cancelariul de fer de trei ori s'a ridicat pe tribună pentru de a se primi, ca soldatul german șapte ani să nu se despartă de pușcă. De alt-

FOIȚA.

Seara în ajunul nunții.

„În adevăr noi vom trăi fericiți unul cu altul,“ vorbi domnișoară Louisa mătușii sale, seara în ajunul nunții și obrații ei se roșiră, și ochii ei străluciau de plăceri laurice. Își poate cineva ușor închipui, când o mireasă dice n o i, la cine dintre muritori cugetă.

„Nu me îndoesc de loc, scumpă Louisa“ răspunde mătușa: „băgați numai de seamă, ca să rămâneți fericiți unul cu altul.“

„A, cine s'ar putea îndoii, că nu vom rămâne! Eu me cunosc. Și dacă n'aș fi bună, iubirea mea cătră dănsul me va face mai bună. Și cât timp noi ne vom iubi, nu se poate să nu fim fericiți. Iubirea noastră va fi continuă“

„Oh“, suspină mătușa, „vorbeci ca o fată de nouă-spre-dece ani în ajunul nunții, în estasul dorințelor împlinite, în estasul frumoaselor speranțe și presimțiri. Scumpă copilă, crede-me: și inima îmbătrânește. Vin zile, când farmecul sentimentelor se sterge. Și dacă ilusiunile trec, abia atunci se scie, dacă în adevăr ne mai iubim. Dacă farmecul răpitor se stinge

prin dedare, dacă vioiciunea din tinerețe se pălesce, dacă în vieța casnică umbra învelue tot mai tare și mai tare lumina: atunci, Louiso, și mai înainte nici de cum, abia poate dice femeia despre bărbat, că-i demn d'a fi iubit, abia atunci poate dice bărbatul despre femeie, că înflorește în o plăcere vecinică. În ajunul nunții însă în adevăr 'mi sună astfel de aprețieri ridicol“.

„Te înțeleg, mătușică, Dta vrei să 'mi spui: numai virtuțile noastre reciproce ne vor face plăcuți unul altuia și în timpurile mai de apoi. Dar acela, de care eu m'am legat — căci despre mine nu pot dice, de cât a prea-mări o nobilă voință — nu e el cel mai demn, mai nobil dintre toți tinerii întregii cetăți? Nu înflorește în persoana lui numai noblețea, călăusa norocului vieții!“

„Copilă“, adause mătușa, „îți dau drept. Virtuțile înflorește la tine ca și la el: sum datoare să 'ți-o spun asta, lăr' a-te linguși. Dar, inimă scumpă, ele numai înfloresc încă, și nu s'au perfecționat în arșița soarelui și în povoaie. Nici o floare nu ne înșală mai tare în speranță, de cât acestea. Nimenia nu scie, în ce pământ se sădesc. Cine cunoaște tainele inimii?“

„O, mătușică, în adevăr me înfricoșezi“.

„Cu atât mai bine, Louiso. Cugetă și vezi, așa ceva e tocmai potrivit în seara din ajunul nunții. Mie 'mi ești de tot dragă, d'aceea voesc a'ți vorbi, întocmai cum simțesc. Eu încă nu sunt mătușă bătrână. În vârstă de două-deci-și-șapte de ani poți trăi încă cum îți place, fără de griji, și încă n'ai ajuns a fi bigotă. Și tocmai asta-i pricina, că am dreptul de a'ți vorbi și a te face băgătoare de seamă la un secret, ceea ce poate, că încă nu scii, și despre care unei drăgălașe și tinere fetețe nu i-se prea povestesc; ceea ce pe un tinăr încă nu'l prea interesează, — și cu toate acestea e cel mai temeinic stil în economia casnică, pe care se bazează iubirea vecinică și norocul nesdrucinat.“

Louisa cuprinse cu amândouă mâinile mâna mătușii. „Mătușă picată din ceriu! Dta scii, Dtale toate le cred. Vrei să 'mi spui: Noroc statornic și iubire vecinică nu ni se garantează din întemplantare prin un stimol trecător, ci numai prin virtuțile inimii, ce le vom efeptui unul pentru altul, ele sunt comoara cea mai bogată a căsătoriei, ce o vom aduna împreună; ele nu se vor învechi.“

„După cum se întemplă, Louiso, și virtuțile se pot învechi, și cu învechirea lor se devină uricioase, ca și frumusețea corpului.“

cum nu poate fi tocmai favorabilă starea Germaniei, dacă ea caută, să își stoarcă toate puterile pentru susținerea unei puteri militare ne mai pomenite, și asta poate chiar în contul altor interese.

Și se nu ne prindă mirarea, dacă n'a reușit ași Bismarck, va reuși mâine, i-s-a mai întâmplat lui stavili, pe când actualul împărat era numai rege și stavilile au fost delăturate, voia cancelariului realizată. Reichstagul s'a disolvat, dar și asta a fost numai politică proiectată încă mai înainte d'a vorbi Bismarck, „Vossische Zeitung“ se exprimă ast-fel: Fără voie a pus națiunea stavilă marelui și mult meritului bărbat, dar ea l'chiamă ca odinioară Englitera pe ducele Wellington: *victorios în Spania, Waterloo, Vittoria, se nu porți învingere asupra poporului teu.*

De alt-cum deși proiectul a cădut, îndată după disolvarea Reichstagului se făcure o mulțime de manifestațiuni împăratului, ear el mișcat până în suflet eși de trei ori pe balcon, mulțămind mulțimei. Camera seniorilor dietei prusiene a luat un proiect de adresă către împăratul, în care 'și exprimă părerea de rău, că parlamentul a respins proiectul militar, asigurându-l, că prusienii sunt gata a nu se despărți șapte ani de pușcă.

Dacă toate statele germane vor fi așa de entusiasmte pentru militarism ca Prusia, desigur că Bismarck și Moltke 'și vor vedé năzuințele realizate. „Novosti“ apretind vorbele lui Bismarck dice, că interesele Rusiei nici când nu se pot împăca cu ale Austriei și ale Engliterii. Rusia nu dorește război, ci resbelul depinde dela Austria; căci dacă Austria e interesată în peninsula balcanică, asta-i în contradicere cu problema istorică a Rusiei, ear Rusia nu va putea suferi o ast fel de politică. Deci ar fi bine pentru evitarea războiului pentru moment ca Austria să 'și răstingă influința sa, în cas contrariu chiar primăvara va aduce o încurcă între relațiile noastre cu imperiul vecin.

Comisiunea bulgară în Roma avu aceeași soarte ca și în celelalte capitale, unde ceruse sprijin. Ea a fost primită într-un mod tare prietenesc de contele Robilant. Și acest ministru îi dete învățtură, spunându-i, că Bulgaria dătoresce ascultare Rusiei și că puterile cele mari nu sunt cam prea aplicate a purta războiul pentru bulgari, ci și dacă ar purta, războiul ar fi păgubitor peptu cei mici. Deci bine ar fi ca Bulgaria să se îngrijască de afacerile sale din înlăuntru și să nu vină în conflict cu statele. — Soarta Bulgariei e deci în mâna puterilor mari. Nici vorbă nu mai poate fi de Alecsandru, după cum spun foile ruse. Țarul ar fi aplecat a propune un alt princip, pe care dacă l'ar recunoaște toate puterile, Rusia n'ar mai umbla după Dandianul Migrelian. „M. Wiedomosti“ propune pe principiile *Gantemuroff*, care se consideră de descendent al celei mai vechi familii caucasice.

O industrie, ce ni se impune.

Acum, când e vorba a se încheia din nou cu România convențiunea vamală, nu va fi fără de interes nici pentru publicul nostru să vadă, cum știu cei din România află mijloacele cele mai practice, chiar și pentru articlii, cu cari sunt în prima linie atinși prin închiderea granițelor Austro-Ungare. Reproducem în cele următoare după „Economia Națională“ următorii articli:

„Esportul de cereale și de vite era, și va fi încă mult timp, singurul nostru isvor de bogăție, care ne permite a ne procura produsele manufacturate ale țărilor streine, în schimbul produselor

noastre naturale. În comptul esportului, vitele figurau cu o sumă respectabilă, destul de însemnată pentru noi. Tergul cel mai important pentru desfacerea vitelor noastre era Austro-Ungaria.

Abia au trecut câți-va ani dela încheerea convențiunei între România și Austro-Ungaria, și vecinii nostri sub presiunea unguirilor, au căutat toate mijloacele spre a se opri cu totul intrarea vitelor noastre în Austro-Ungaria.

Ungurii, fiind un popor agricol ca și noi, voiau să încurajeze creșterea vitelor lor, oprind importul vitelor noastre. Ei au reușit pe deplin. N'au cruțat nici un mijloc, chiar cele mai neonest, numai să 'și ajungă scopul. Se închidea granița vitelor noastre despre Austro-Ungaria, sub pretext, că la noi bantue pesta-bovină și alte boale, cu toate că starea sanitară era escelentă în toată întinderea țerei. Intru cât privește comerțul cu rimătorii, dificultățile, ce le făceau comercianților nostri, nu erau mai puțin mari și mai neonest. Rimătorii se supuneau fără motiv la o carantină costisitoare, și odată ajunși la tergu delat Steinbruch se inspectau de către medicii veterinari. Nu este trebuință să mai spunem, că mai totdeauna, rimătorii de provenință română erau declarați de bolnavi, plini de trichină și altele. Consecința naturală era, că comercianții nostri trebuia să 'și vândă rimătorii pe prețuri de nimic săpunarilor din Pesta, spre a fabrica săpun din grăsimea lor. Negreșit că șicanele de tot felul, făcute comerțului nostru de vite, nu erau de natură a încuraja estinderea lui.

Țifra esportului de vite în Austro-Ungaria a mers scădând, până când, de trei ani încoace putem dice, că nu am mai esportat nimic. Am rămas deci numai cu esport de cereale.

Inchiderea granițelor Austro-Ungare pentru vitele noastre a avut ca urmare deprecierea completă a vitelor la noi. Cine a mai pomenit să se vândă vaci cu 20—30 lei, și boi cu 50—60 lei.

Spre a remedia acest neajuns, și spre a evita o mulțime de cheltueli comercianților nostri, s'a înființat tergu de ramători de la T. Severin; acum este pe cale de a se înființa un tergu de boi la Constanța. În aceste terguri, comercianții străini vor putea face cumpărări importante, de oare ce în ele vor găsi totdeauna un număr mare de capete de vite. Targurile sunt indispensabile spre a favoriza un esport regulat.

N'ar trebui să ne oprim aci. Avem multe de făcut; trebuie să schimbăm multe din obiceiurile noastre, pentru a ajunge să utilizăm în modul cel mai profitabil produsele noastre. Este cunoscut, că esportul animalelor vii, pe lângă că este mai costisitor prin obligațiunea de a le nutri, dar este încă spus la o mulțime de riscuri. Dacă nu se vind imediat, posesorul lor este obligat să le nutrească cu spese mari timp îndelungat, sau să le vină pe preț de nimica. Parte din animale pot să moară pe drum. Chiar dacă n'ar fi aceste inconveniențe, în tot casul, vitele ajung la terguri, ostenite și slăbite de drum, altă cauză pentru deprecierea lor.

Americanii au fost cei dintâi, cari au dat exemplul, cum se poate face comerțul cu vite. Ei, fiind în imposibilitate aproape absolută de a esporta animale vii în Europa, le-au transformat în conserve, de carne cum: slănină afumată sau neafumată, șunci și carne sărată de ramător și de boi conservată în butoaie. Esportul de carne conservată se face pe o scară vastă și americanii realizează beneficii însemnate.

Fiindcă, transformând animalele în conserve de carne, nu se întrebuințează din animal de cât părțile utilizabile, se reduce mult din greutatea lor,

prin urmare cheltuelile de transport vor fi foarte scădute. Mai este și avantajul, că animalul transformat în conserve, dacă nu se vind imediat nu mai cere de mâncare.

Ar trebui să ne convingem de aceste adevăruri și să intrăm pe calea industrială a comerțului de vite. Suntem siguri că, dacă transformarea animalelor în conserve s'ar face pe o scară mai întinsă, în vederea esportului cumpărători s'ar găsi destui. Acesta ar fi modul economic de a ne desface la timp de animalele grase.

Acum câteva zile casse comerciale mari din Belgia s'au adresat ministrului nostru de agricultură și comerț spre a le indica pe cei mai însemnați fabricanți de conserve de carne, slănină, șuncă și carne sărată, dela care ar putea să 'și procure aceste conserve în mari cantități.

Conservele de carne se consumă în Franța în Germania, Belgia, Anglia și Italia în mare cantitate. Aceste țări aprovizionează din America. Oare cererea comercianților belgiani, pentru ministrul nostru, nu este ea un indice suficient, că conservele fabricate, la noi ar putea să 'și găsească lesne țarguri de desfacere.

Iată o cestiune, care merită serioasa atențiune nu numai a guvernului și a producătorilor, dar a tuturor persoanelor, cari se interesează de sporirea isvoarelor noastre de bogăție.

Desbaterea proiectului de lege militar în parlamentul german.

Din lipsa de spațiu nu putem publica vorbirea cancelarului Bismarck în toată integritatea ei, dar ea on. public totuși se poată avea cunoștință despre această vorbire remarcabilă, publicăm părțile cele mai esențiale din trênsa.

După deschiderea sedinții ia cuvântul mareșalul Moltke și continuă: Guvernele solide sunt garanța păcii; și din contră sunt periculoase aroganțele conducătorilor de partide, și influința lor asupra poporului. Dacă poate să conlucre vre-un stat pentru susținerea păcii, acel stat poate fi numai Germania, care stă în defensivă, dar spre aceasta se cere să fie tare și gata de resbel. „Dacă — continuă oratorul — preste voia noastră vom fi siliți a intra în resbel, atunci vom lupta până în fine; dacă însă vom respinge proiectul de lege, atunci e sigur, că resbelul e al nostru. Votarea de astăzi 'și va avea efectul în afară.“ Vorbitorul sperează, că casa nu va întârzi a sprigini guvernul și va vota proiectul de lege. Numai armata dă garanță tuturor celorlalte instituțiuni politice, cari toate cu armata esistă și cad. Arangearea nouă a armatei, numai după ani corespunde scopului ei. Privirea Europei astăzi e concentrată spre acest parlament. Apelez la patriotismul Dvoastre când ve rog: să primiți proiectul de lege și să arătați lumii, că Dvoastre sunteți gata la ori ce sacrificiu, chiar la acceptarea unei convingeri contrarie convingerilor Dvoastre, când e vorba de bunăstarea patriei.

După ce a vorbit Stauffenberg, armează cancelariul Bismarck: Puterea armată în starea ei actuală, după convingerea guvernului, nu e de ajuns pentru a da garanță siguranței imperiului, la care poporul german are drept necontestabil. Aceasta e convingerea tuturor autorităților militare afară de parlamentul german. (Ilaritate.) Așadara toate autoritățile militare sunt în contradicere cu dnii Richter, Windhorst și Grillenberger. (Contradiceri.) Eu nu pot crede, că acești dñi să se pună cu judecata dênșilor mai presus de împăratul german bineversat în cele militare și mai presus de părerea tuturor generalilor. Numai aceea o pot presupune, că așesti dñi afară de motivele espuse de guvern caută și alte motive; presupunerea, că noi am vrea să introducem dări nouă, e tot așa de mare neesactitate, ca și când noi am presupune despre opozițiune, că ar avea inte-

„O mătușică, ce mai vorbești! Spune-mi o virtute, ce cu vremea să devie uricioasă.

— Dacă odată e urită n'o mai putem numi virtute, întocmai după cum nu mai putem numi p'o frumoasă fetiță, frumoasă, d'acă vremea a sbârțit-o ca p'o mamă bună.

„Dar, mătușică, virtuțile nu se aseamănă cu lucrurile pământesci!“

— După cum se întâmplă.

„Când se va putea dice despre delicateță și blândete, că sunt lucruri uricioase?“

— Îndată ce vremea le va schimba în moleșire femească.

„Și curagiul bărbătesc?“

— Într'un artag brutal.

„Și modestia?“

— În dejosire.

„Și mândria nobilă?“

În trufie și fală goală.

„Și compesanta?“

— În o prea indejosită pretinie cu toții și în a te face sluga lui Dârloagă.

„Nu mătușică, voesci numai ca să me revretesc. Viitorul meu bărbat nu poate degenera așa de tare.

O virtute îl împodobesce, ce l'feresce de toate cursele. Sălășluesce în el o adâncă simțire și un neperitor sentiment spre tot ce e nobil, frumos și bun. Și această simpatie gingașă pentru tot ce-i nobil, sălășluesce în mine ca și în el. Ea este isvoritorul chizășiei pentru fericirea noastră.“

— Și dacă ea se va învechi cu voi, va deveni o simțire uricioasă, iar asta simțire e satana căsetoriei. Simpatia nu v'o deneg nici unuia; însă Ddeu draguțel să ferească ca aceasta grație să nu îmbetrânească, căci se va preface într'o femeie certăreată. Cunosci pe contesa Stammern.

„Acee, care de câțiva ani s'a despărțit de bărbatul seu?“

— Cunosci motivul adevărat al despărțirii.

„Se vorbește multe.“

— Ea însăși mi-a povestit istoria. Și eu încă vreau să ți-o povestesc. E plină de învățături și tot odată comică; și se o aducem aici numai ca o pildă.

Louisa deveni curioasă. Mătușa istorisi următoarele:

Stammern și femeia sa erau o părechie pildă de iubire, ajunseră a fi invidiați. Căsetoria lor a

fost efectul unor petreceri la olaltă din când în când în decursul mai multor ani, al plăcutei consimțiri unul față de celalalt. S'au iubit cu o înfocată dragoste. Amândoi au fost creați unul pentru altul, frumoși, buni și sentimentali, și în toate dorințele și planurile lor se potriviau.

E de însemnat încă prima întâmplare, pe când erau logodiți și părinții lor nu se puteau învoi, astfel, că căsetoria se tot amâna. Contesa era amărită până în suflet, bolnavă de moarte; și logodnicul fanatic în iubire amenința a se stinge, ca Werther a lui Ghoete, sau ca Siegwart alui Miller. Destul, pentru ca să mântuiască vieța junei contese și să oprească pe conte dela o luptă îndolnică și disperată, părinții erau siliți, cel puțin la părere, ca să se împace. Învoirea mântui pe logodnici de moarte; însă îndată ce juna contesă nu mai era în pericol, neînțelegera iară 'și viri coada între părinți și căutau să mai amâne nunta încă pe vr'o câțiva ani. Tinera părechie însă într'o noapte dispăru, călători peste hotărțile țerii, se cunună înaintea altariului, se întoarse contele ca bărbatul contesei, ear ea ca femeia lui și cu asta parcă tot ceriul se pogorise pe pământ.

(Va urma.)

res se pericliteze siguranța Germaniei. E de așteptat și împregiurarea, că nodul gordian, față de care am stat înaintea resbelurilor ultime, numai prin sabie l-am deslegat, numai prin armată, pe care ne putem baza. Aceasta va fi evident înaintea fiecărui, precum și aceea, că cestiunea orientală nu se poate deslega din aceasta casă. Chemarea, ce ne-a provenit din pacea dela Frankfurt a fost destul de grea. Mai ușor a fost a crea pacea, decât a o susține. Aceasta ne-a succedat în conlucrare cu Austro-Ungaria, cu care stăm într-o legătură atât de internă, într-o intimitate sinceră și reciprocă, precum în decursul alianței germane nici când nu ne-a succedat a o stabili. Pentru consolidarea păcii are mare înfrînță și referința amicală, ce există între cei trei împărați, și acum e mai necesar să se susțină binefăcătoarea pace, ear spre aceasta e de lipsă înaintea de toate o armată tare.

Referințele noastre față de toate puterile sunt cele mai bune. Bunele noastre referințe față de Rusia încă s'au mai presus de toată îndoiala. Noi nu avem poftă de resbel și cu greu putem presupune așa ceva și din partea Rusiei. Atâta e sigur, că noi față de Rusia nu vom începe resbel. La o alianță între Franția și Rusia cu ocaziunea compunerii proiectului nu am reflectat.

Toate suspiciunile, cu cari suntem acuși, sunt nebasate. Tot presa aceea, care acum e în contra proiectului de lege, cu câteva săptămâni înaintea au pretins, ca să ne încurcăm într'un resbel cu Rusia pentru Bulgaria. Dar ce e pentru noi Bulgaria? Pentru noi e un lucru de tot indiferent ori și cine va domni în Bulgaria. Amiciția cu Rusia e cu mult mai prețioasă pentru noi, decât susținerea bunelor relațiuni cu Bulgaria, și nu ne vom lăsa a fi amăgiți din partea nimănui, ca să intrăm în inimizități cu Rusia pentru Bulgaria. Susținerea bunelor relațiuni între puteri pentru noi e de cel mai mare interes, și aceasta e cu mult mai greu, decât poate Dvoastre ați crede, și se nu credeți, că noi combătuți fiind sau prin jurnalistică sau prin discuțiile parlamentare ne vom abate dela această năsuință.

Cu Franția încă stăm în bune relațiuni, dar susținerea acestor relațiuni e o problemă cu mult mai grea, pentru că aici trebuie să trecă mult timp, până când se vor uita toate cele din trecut.

Din parte-ne toate le comitem, ca pe francezi să-i înduplecăm la uitare și iertare. Nu avem nici un motiv ca să ne așteptăm la un resbel din partea Francei, dar nici ca să ne temem de atare resbel, nu avem motiv. Ca să atacăm noi pe Franția despre aceea nu poate fi vorba, dar trebuie să ne îngrijim, ca nici noi să nu putem fi atacați. Noi pe Franția în nici o împregiurare nu o vom ataca, dar totdeauna trebuie să fim gata, ca în cas de eruperea resbelului să putem da afront.

Scopul proiectului acesta este. Eu sunt cu toată încrederea față de guvernul francez și față de o parte a poporului francez, trecutul însă ne-a învățat, că noi la o pace îndelungată cu Franția nu putem conta. În Franția ușor poate să ia frânele guvernului un cabinet, care să ne aducă resbelul și cu acest incident trebuie să ne tragem de seamă. Există în Franția o singură foaie, care se dă: că francezii abdică de Elsația și Lotharingia? Întrebarea dacă e motiv de ajuns pentru votarea acestui proiect — temerea, că putem fi atacați din partea Francei nu voiesc a o discuta, observăm numai, că datorința noastră este a ne îngriji în toate direcțiunile. Franția e tare și are o armată devotată și bine instruită și astfel noane nu ne este iertat a sta în nelucrare fie acolo referințele din timp în timp cât de pacifice. Ce ne-ar accepta pe noi, dacă francezii ar învinge. Tot cu acei francezi am sta în față, cu cari am stat dela anul 1807 până la 1816, și cari în decurs de 30 de ani ne-ar distruge cu totul. S'ar năsuși într'acolo ca să ne micșoreze, ba poate ne-ar pretinde și regatul Hanoveriei. Prin aceasta voiesc să îndighez numai urmările unui resbel cu sfârșit tragic. Pacea dela anul 1870 ar fi numai o jucărie pe lângă pacea dela anul 1890. Cine vrea să ia responsabilitatea pentru aceste eventualități să o facă, guvernul la aceasta nu este aplicat. Pentru aceea a înaintat parlamentului guvernul acest proiect de lege, pentru că vrea să aibă o armată destul de mare, permanentă și bine instruită. Consiliul federal a aflat în interesul imperiului septenatului corespunzător, și așa credeți Dvoastre, că consiliul federal se va abate dela proiectul de lege propus? Și ve întreba acum, că ar fi oare cu puțință în Franția, ca un astfel de proiect de lege făcut în interesul țerei să fie reieptat? Nu există nici un motiv să i-se facă greutăți guvernului în privința timpului, atunci când acest guvern s'a acomodat în modul cel mai riguros baselor fundamentale ale constituțiunii. Noi necondiționat rămânem pe lângă septenat și dela această nu ne vom abate de loc. (Aprobări din partea dreaptă.) Și cine ne poate noua garanta, că aici va fi tot aceiași majoritate? Poate Dvoastre voiți ca contingentul armatei germane să l faceți pendent dela majoritatea parlamentului? Prin aceasta Dvoastră armata imperială o ați prefăcut în armată parlamentară. Atunci însă ar trebui întrebați pe alegători, că într'adevăr aceasta e opiniunea poporului?

Vrem să auzim, dacă și la alegători există aceea părere, ca puterea armată să se normeze prin parlament fără conlucrarea consiliului federal și fără consensul împăratului, dela împărat a spera așa ceva, e imposibil.

E imposibil a presupune despre împărat, că dănsul la anul al 90-lea al vieții sale să lucreze pentru nimicirea acelu

operat al seu, pentru care și-a sacrificat cei 30 de ani din urmă din viață; și acest operat e armata germană și crearea imperiului german. Dacă Dvoastră credeți aceasta, și dacă veți da ansă la cea mai mică bănuială în aceasta privință și dacă consiliului federal nu l veți da posibilitatea prin primirea acestui proiect de lege, a se îngriji de puterea armată a Germaniei, atunci mai curând suntem aplicați a intra în desbaterea acestui obiect cu un parlament nou. Noi cu Dvoastră nu vom mai negocia, pericolul, ce amenință popoul german din această trăgănare, ne va sili a vorbi cu alți oameni, cari ne vor da toată siguranța în această privință.

Încât pentru întrebarea, că pentru ce n'a acceptat guvernul espiarea acestui septenat, răspunde principele Bismarck, că acum a venit la convingerea, că inspecționarea granițelor are lipsă de îmbunătățire. Se provoacă la împregiurarea, că în Franția resbelul contra Germaniei e un mijloc în mâna guvernului pentru a și asigura poziția. Așadar trebuie să fim gata și pentru eventualitatea, că guvernul francez va începe resbelul, dacă nu s'ar putea susține altfel. S'a tras la îndoială, că cu parlamentul actual s'ar putea face vre-o înțelegere, dar am vrut să evităm cazul ca din trăgănarea acestui proiect de lege să urmeze vre-un pericol pentru siguranța imperiului. Nici n'am fost pregătiți, că la această pretensiune moderată să întimpinăm vre o opozițiune, dacă aceasta o puteam să o scim, atunci cu mult mai de mult puteam să întrebăm pe alegători: Vreți ca să țineți posesiunile imperiului german și mai departe în posesiune sau ba? Rămânem pe lângă pretensiunile noastre.

Varietăți.

* Prăsnuirea „Arătării Domnului” s'a sărbătorit în mod foarte solemn în biserica din cetate. Escelenția Sa Domnul arhiepiscop și metropolit a oficiat încunjurat de Preacuvioșia Sa părintele archimandrit Dr. Ilarion Pușcariu, Preacuvioșia Sa părintele protosinel Nicanor Frateș, și de Dnii: Ioan Popescu, protopresbiter și prof. seminarial; Zaharia Boiu, asesor consistorial; Simion Popescu, protopresb. și de diaconul Sergiu Medean. În decursul sărbătorii s'a hirotonit într'un preot Radu Martinovici și într'un diacon Sofroniu Mogoș. Corul seminarial și al „reuniunii” condus de dnul prof. G. Dima a desfășurat sărbătorește și de astă dată pe credincioși. Imosul compus pentru cor micst l'au cântat mai mulți membrii ai reuniunii rom. de cântări din Sibiu.

Nu mai puțin în mod măreț a fost sărbătorită și de soldați aceasta prăsnuire. Păr. capelan Simon Popovici a oficiat la biserica din „groapă.” La dece oare s'a început sfințirea apei în prezența unui număr public, a generalului și a celorlalte căpetenii militare. Frumoasa impresiune au produs purtarea trupelor comandate de sub-colonelul Cazan. Ziua încă a fost de tot favorabilă pentru astfel de sărbătoare.

* Sinodul arhieresc al metropoliei sârbesci este convocat pe cale telegrafică la Carloveș pe poimâne 10/22 Ianuarie, pentru noua alegere de episcop la Verșet. Acolo a sosit deja șeful poliției ungurești Jekelfalusi, pentru a conferența cu patriarhul în afacerea alegerii; — așa dăce opoziționalul „Branic,” și mai adăuge: „Vai de noi, când poliția maghiară ne alege episcopi.”

* (Ministrul de honveți) a emis o ordinațiune în urma căreia municipiile aurt recercate, ca să își înștiințeze pe toți acei indiviți, cari la cazul unei mobilizări a armatei nu pot fi de loc despărțiți de oficiul lor. — După cum vin scirile în cazul unei mobilizări pe fie care parte a monarhiei s'ar cădea de-oamdată 100,000 de glotași. Aceștia rămân în îmbrăcăminte întregi întreguți cum sunt și nu capătă far' o manta și o șipcă. Închipuiască-și cine-va un soldat cu: șipcă, manta, ciocareci și opinci?!

* (Himen.) Dl Nicolau Clonța cler. abs. s'a fidanțat cu d-șoara Hareta Maria Popescu.

— Ioan Pașca cleric absolut și-a încredințat de fiitoarea soție pe d-șoara Letiția Condor fiica preotului din Dângău, Ioan Condor.

* (Serată literară.) Corpul învățătoresc dela scoala capitală gr. or. din Seliște, va ține *Duminică în 11 Ianuarie 1887* o „Serată literară” împreună cu joc — în folosul înființării scoale de fete și al bibliotecii scolare; invitând totodată și pe calea aceasta cu toată onoarea pe onorabilul public, ce ne-a încunjurat și sprijinit totdeauna, atât cu cuvântul cât și cu fapta. Începutul va fi la 7 oare seara. Prețul intrării: de familie 1 fl. de persoană 50 cr. Oferte marimoase se primesc cu mulțămite și se vor cuita pe cale publică. Programul e de următorul cuprins:

1. „Cuvânt de deschidere” rostit de M. Stoica, învățătoriu diriginte.
2. „Eată ziua triumfală” executată de elevii scoalei.

3. „Dragoș” poezie de V. Alesandri, declamată de A. Gogonea, învățătoriu.

4. „Zorile frumoase” executată de elevii scoalei.

5. „Sergentul” poezie de V. Alesandri declamată de un elev.

6. „Cum de nici familia nici scoala, nu corespond educațiunii” de N. Neamțu, învățătoriu.

7. „Stroe Plopan” baladă populară de V. Alesandri, declamată de o elevă.

8. „O cântare solo” de Romul Mircea, învățătoriu

9. „Condamnarea strugurelui” din Povestea vorbeii de Anton Pan, declamată de D. Lăpedat, învățătoriu.

10. „Păstoriul” executat de elevii scoalei.

11. „Sentinela română” poem istoric de V. Alesandri declamată de R. Mircea, învățătoriu.

12. „Tricolorul” executat de elevii scoalei.

* (Invitare.) Corpul învățătoresc dela scoala conf. rom. din Beclean (com. Făgărașiu), va aranja Joi în 8/20 Ianuarie, 1887, în localul scoalei din loc o producțiune literară împreună cu dans, venitul e destinat în favorul elevilor miseri.

Program.

1. „Cuvântul de deschidere” rostit de D. G. Taflan.

2. „Teara mândră” poezie, executată de corul micst.

3. „Chiemarea inteligenței române față de poporul dela sate,” disertațiune de D. G. Dobrin.

4. „Fântâna cu trei izvoare” cântec popular, executat solo de Dșoara Elena Prodan.

5. „Frații jderi” poezie de V. Alesandri, declamată de D. N. Ludu.

6. „Cântecul gîntei latine” poezie, executată de corul micst.

7. „Un dialog între patru elevi.”

8. „Adio Bucuresci” romanță de Th. Georgescu duet executat de Dnii G. Taflan și N. Ludu,

9. „Monolog ocașional” rostit de D. E. Prodan

10. „Cisla” cuartet umoristic-satiric de C. Porumbescu, executat de corul micst.

Între paușă se va prezenta jocurile istorice „Călușeriul” și „Bătuta.”

Ofertele marimoase se primesc cu mulțămite și se vor cuita publice.

Comitetul arangiatoriu.

* Cu ocaziunea anului nou, s'a oficiat de Innalt P. S. Mitropolit Primat, în catedrala metropoliei, unul din serviciile cele mai solenne, care s'au făcut și la care a asistat și M. S. Regele. După terminarea serviciului M. S. Regele împreună cu mitropolitul au trecut în palatul metropolitan, unde a primit numeroase felicitări din partea întregului cler și altor persoane de distincție, cari erau de față.

S. Sinod va fi convocat în sesiunea estra-ordinară, chiar în luna aceasta.

Între alte cestiuni urgente, pentru care se face această convocare, S. Sinod se va ocupa cu alegerea unui director la tipografia cărților bisericesci, a unui redactor șef la jurnalul „Biserica ortodoxă” și cu recomandarea unui profesor la catedra rămasă vacantă la facultatea de teologie, scrie „Telegraful.”

* (Jubileu militar.) Nu de mult s'a sărbătorit în Seghedin un solemn jubileu. Ioan Muntean căpitan ces. reg. la reg de inf. 46 a implinit 40 de ani în frumosul oficiu al armelor. Despre ovațiunile, ce manifestă ofierii iubitelui lor camarad se vestesc următoarele din Seghedin:

În presara sărbătorii iubileului percurse musica reg. cu diferite lampioane frumoase în strada Teleki, unde șade bravul bărbat și execută înaintea casei lui cele mai frumoase piese o oară întreagă. Pe timpul acesta se înfățișă căpitanului o deputațiune de ofieri din garnisoana Seghedinului, cari în numele lor și al cameraților, îl felicită în modul cel mai cordial. Căpitanul mulțum profund și dăse, că mulțumesc genului seu, care îl împărțășă cu norocul d'a putut servi credincios 40 de ani supremului comandant Maj. Sale, împăratului și regelui, precum și scumpei sale patrii, și de s'a putut bucura de amiciția pretilor și conșoților lui.

În ziua sărbătorii întreg corpul ofierilor se înfățișă în sala de primire, aducându-i cele mai frumoase ovațiuni, ear seara s'a dat în onoarea vrednicului bărbat un măreț banchiet în casina militară, fiind sala sărbătorește decorată cu flori frumoase și plăcute. Sus la ușa intrării atrârna un transparent, ear sărbătorește arăta din destul, cât de prețuit e căpitanul Ioan Muntean. Fericitul bărbat e din Vestem, de lângă Sibiu a luat parte în campaniile din 1859 și 1866 și posedă frumoasă moșie în Segedin.

Ast-fel de manifestări corespunzătoare meritelor, în cari ghimpele naționalității n'au loc se pot face „numai în cercurile militare!!”

* La alegerea de protopresbiter în tractul Panciovei precum cetim în „Foaia diecesană” candida-

tul Trifon Miclea a întrunit 36 voturi, ear candidatul Trifon Militariu 33 voturi.

*(Un joc al naturei). În săptămâna trecută un ospătaru de aici din Sibiu a cumpărat dela un țeran de român un iepure sălbatic curat alb, care a fost puscat într-o pădure din împrejurul Sibiului. Iepurele era foarte bine desvoltat și întru nimic nu se deosebia de alți iepuri sălbatici.

*(Un dar împărătesc). — Petru cel mare a făcut o dată cură de apă de Spaa cu succes bun. Înainte de a pleca dela aceste băi chemă la sine pe primarul și pe consilieri și le dăse următoarele: „Ve datorez foarte mult pentru apa, care mi-a făcut prea mult bine.” Primarul și consilieri se închină și sperau un dar grandios.

„Da — urmă Țarul — ve datorez foarte mult și de aceea ve voi lăsa un monument durabil al recunoștinții mele. Înainte de a expira 48 oare îl veți primi.”

Plini de bucurie părinții orașului pleacă acasă: visau numai pungi de aur și argint. A doav și li se spuse, că monarchul rus a dat ordinul, să i-se caute o piatră cât mai mare și mai tare. Toți se mirară. Ce o fi și asta? Așteptau cu nerăbdare să vadă, ce va mai urma. A treia zi Țarul chemă ear la sine pe reprezentanții comunei. Petru îi primă bine, făcu semn unui camerier și imediat intrară patru Muscali sdraveni aducând o lespede de piatră, pe care era scris:

„Am bătut și m'am vindecat.

Petru, Țarul tuturor Rușilor.” Așezați această peatră la isvor făcător de minuni — dăse împăratul amabil — și veți fi mulțumiți de rezultat.”

Primarul și consilieri se închină în tăcere și pleacă strimbând din nas. Așa dar acesta era darul promis? Poporul îndirjit era să sdrobească acel monument. Dar primarul nu permise așa ceva și aședă peatra după dorința donatorului. Ce să veți! Peatra avu efectele cele mai bune. După 20 de ani toată Europa cunoștea apa de la Spaa, care afla așa de multă trecere, în cât au trebuit să se deschidă izvoare nouă, ast-fel că orașul a avut mari foloase dintr'însa.

*(Vîrsta suveranilor) După almanachul din Gotha, la 1 Ianuarie 1887: Wilhelm, împăratul Germaniei numără 89 ani. Papa Leo XIII 76. Wilhelm III, regele Țărilor de jos, 69. Carol III, principele Monacului, 68. Victoria, regina Marei Britanii, 67. Petru al II-lea, împăratul Braziliei 61. Francisc Iosif, împăratul Austriei 56. Leopold regele Belgiei. 51. Ludovic I, regele Portugaliei, 48. Carol I regele României 47. Abdul-Hamid, mare Sultan, 44. Humbert, regele Italiei, 42. Alecsandru III, împăratul Rusiei, 41. George, regele Elenilor, 41. Milan I, regele Sârbiei, 32 ani, în fine regele Spaniei în vîrstă numai de câte-va luni.

*(Originea negrilor din Brazilia.) Răsboiul scrie: Se pare, că negrii din Brazilia au asupra origini lor următoarea opinie singulară: În

timpul creațiunei lui Adam, Satana voi și dînsul se creeze un om cu ajutorul cantității convenabile de argil precum vîduse, că făcu Dumnezeu, și reuși destul de bine; dar tot ce atîngea devenia negru, și omul lui avu prin urmare această culoare. Vîdînd aceasta, Satana voi s'el spele și se duse de il cufundă în Iordan, dar apele Iordanului se retraseră îndată și numai palmele mînilor și tălpile picioarelor primului Negru se cufundară în nomol, ceea ce esplică albeața lor relativă. Furios, diavolul aplică o teribilă lovitură de pumn pe nasul creaturii sale, pe care'l turtește. Nenorocitul cerutare, și, precum el nu era culpabil de propria nenorocire, Satana înțelese, că nu avusese dreptul să se mînie pe dînsul, și printr'un fel de mîngăere infernală, i trecu mîna prin pîr; dar această mîna, foarte caldă, făcu îndată serviciu unui fer de frizat și de aceea negrii au pîr creț.

Posta redacțiunei.

Dlui I. B. în P. inf. Abusurile espuse în corespondență nu-și au remediul pe calea publicității. Dacă abusurile afirmate se pot constata, partida neîndreptățită să se adrezeze la locurile competente. Red.

Loterie.

Mercuri, în 19 Ianuarie 1887.					
Sibiu:	28	29	31	34	36
Sâmbătă, în 15 Ianuarie 1887.					
Buda:	48	54	12	49	45

Xr. 479 [1514] 2—3
CONCURS.

Pentru întregirea vacantei parochii de clasa a III-a din comuna Răcățau se escrie concurs la înțelesul ordinului consistorial din 1 Iuliu 1886. Nr. 2189 B. concurs cu termin de 30 de zile dela prima pnblicare.

Emolumentele sunt:

1. Dela 115 familii câte una ferdela de familie de bucate în greunțe cu ferdela vechie sau în locul ferdelei 1 fl. adecă un florent . . fl. 115.—
2. Dela folosința casei parochiale grădină și progradie fl. 30.—
3. Dela frunzășile ce se dau din pădurea bisericeii sinodul cu comitetul parochial asigură un venit de . . . fl. 60.—
Dela stola regulată . . fl. 42.90
Dela umblarea cu crucea la bobotează dela 115 familii câte 2 cupe grâu, coaste și alte prinoase à 30 cr. . . fl. 34.50
6. Dela părăstase și alte dăruri aduse fl. 80.—
7. Dela cununa anului și dela Pasci fl. 32.—
- 8 Dela eșirea cu litie la hotar și sânfirea apei la zile anumite și usitate . . . fl. 10.—
9. Dela molitvele posturilor fl. 12.—

Suma fl. 416.40

Cei cari doresc se ocupe aceasta parochie, au să-și îndrepte petițiunile inzestrate cu documentele prescise în statutul organic și regulamentul pentru parochii subsemnatului oficiu protopresbiterial până la supranumitel termin.

Sebeș, în 29 Decembre, 1886.

Oficiul protopresbiterial gr. or. în conțelegere cu comitetul parochial.
I. Tipeiu, prot.

Nr. 35. [1513] 2—3
CONCURS.

Încuviințându-se prin ordinul consistorial din 11 Novembre 1886 Nr. 5597 B. așezarea de Capelan lângă neputinciosul paroch George Panța în Parochia de clasa a II-a din Pianul de sus protopresbiteratul Sebeșului se escrie pentru întregirea acestuia concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

A treia parte din venitele parochiale afară de cimiteriul, carele să lasă întreg în folosința parochului până trăesece.

Doritorii de a ocupa acest post vor avea să-și aștearnă petițiunile instruite conform statutului organic și regulamentul pentru parochii oficiului protopresbiterial al Sebeșului până la terminul sus indicat. Se lasă concurenților în voie, ca sub durata concursului să se prezenteze poporului în biserică în vreo duminică ori sârbătoare.

Pianul de sus, în 27 Decembre, 1886.
Comitetul parochial în conțelegere cu
I. Tipeiu, prot..

Nr. 106. [1510] 3—3
CONCURS.

Pentru întregirea postului de paroch în comuna bisericească de clasa a III-a Prihodiște Tătărești, pe basa rezoluțiunei consistoriale ddto 11 Martie a. c. Nr. 484 B., se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt.

1. Dela 120 familii câte una ferdela cucuruz sfărmat, à 1 fl. 20 cr. fl. 144.—
2. Venitele stolari sistemate de mai înainte:
a) dela betezuri . . . fl. 12.50
b) dela cununii . . . „ 32.—
c) dela înmormântări . . „ 80.—
d) dela sfeștanii . . . „ 4.—
e) dela 27 familii neorustice stola à 1 fl. . . . „ 27.—

3. Alte venite accidentali împreunate cu serviciul intern și estern bisericesc la botezul Domnului, cununa anului, maslu, etc. . . . fl. 110.—

Suma fl. 409.50

Doritorii de a competi au a-și așterne, în terminul sus indicat, suplicile lor instruite conform normelor din vigoare subsemnatului oficiu protopresbiterial.

În conțelegere cu comitetul parochial. Oficiul pretopresbiterial gr. or. al Zărandului.

Brad, în 10 Decembre 1886.

Vasilu Damian, protopresbiter.

Nr. 592 [1512] 2—3
EDICT.

Ilie Brad gr. or. din Gurariului, protopresbiteratul Seliștei care de 4 ani a părăsit cu necredință pre legiuita sa soție Ana Hanzu tot din Gurariului conform decisiunei consisto-

riale din 4 Novembre a. c. Nr. 5626 B. se citează a se presenta în termin de trei luni dela prima publicare a acestui edict, înaintea subscrisului oficiu, căci la din contră procesul divorțial intentat de soția sus numită contra lui se va pertracta și decide și în absența lui.

Seliște, 23 Decemvrie, 1886.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Seliștei.

Dr. Nicolae Maier, protopresbiter.

U. Z. 9—1887. [1511] 3—3
Edict de licitațiune.

În 4 Martie stilul nou, 20 Februarie stilul vechiu 1887 se va ține la oficiul central al Universității săsesci în Sibiu piața mare Nr. 15 dela 9 până la 12 oare înainte de ameași și la cas de lipsă și dela 3 până la 6 oare după ameași o licitațiune publică pentru esarëndarea următorilor munji de pășunit, pe anii 1887-1888, 1889, eventual numai pe anul 1887 și anume:

Nr. curent.	Situatiunea muntelui	Numirea	Arealul de pășunit		Prețul de esclamare
			Jug.	°	
1	Tălmăciu	Cornu Pleschii	712	—	750
2	"	Negovan mare	1327	—	925
3	"	Negovan mic	—	—	862
4	"	Conțu mare	2245	—	705
5	"	Conțu mic	—	—	895
6	Orlat	Stricatu	1750	—	204
7	"	Olția	1425	—	625
8	"	Furnica	1546	—	258
9	"	Bălu	929	1300	651
10	"	Baliu mare	1101	900	223
11	"	Baliu mic	650	1000	149
12	"	Sercinu mare	1253	100	206
13	"	Sercina de mijloc	1413	900	813
14	"	Sercinu de laturi	1141	700	541
15	Sibiel	Cotrona	274	1100	94
16	Sinna	Goaza de sus	1419	600	653
17	"	Goaza de jos	1387	800	166
18	"	Haneșu de sus	1676	1400	580
19	"	Haneșu de jos	1686	1400	203
20	"	Steaza de sus	389	1000	79
21	"	Steaza de jos	600	—	33
22	"	Gropele de sus	794	600	31
23	"	Gropele de jos	452	890	121

Fie-cine, care doresce a lua arëndă trebeue să depună la mîna comisiunei de licitare înainte de licitațiune 10% din prețul de eslamare ca vadiu în bani gata, care după terminarea licitațiunei se va restitui aceluia, ce nu a obținut arëndă, ear celor ce nu obținute li se va socoti în prețul arëndei, dacă au depus caupiunea de arëndă conform contractului.

Condițiunile mai de aproape ale arëndei se pot vedé și înainte de ziua licita-

țiunei la oficiul central al universității săsesci în oarele de cancelarie.

Sibiu, în 5 Ianuarie 1887.

Dela oficiul central al universității săsesci.

Nr. 6083 1886 civ. [1516] 1—3
Publicațiune.

Subscrisul prin aceasta aduce la cunoștință publică, că pentru pregătirea lucrărilor comasării hotarului comunei Buia (Boilya) și anume: pentru regularizarea reprezentării, alegerea ingineriului și staverirea preliminarului de spese, ca și de pertractare, se defige ziua de 7 Februarie 1887 9 oare a. m. ce se va ține în cancelaria comunală din Buia, la care partractare prin aceasta se citează toți interesați cu acea adaugere, că prin neaprezentarea unuia sau altuia procedura nu se poate împedeca. Elisabetopole, 31 Decembre, 1886. Judele esmis al tribunalului.

Kelemen m. p., jude.

Nr. 41/1887. [1547] 1—3
Publicațiune.

Din partea tribunalului regesc din Elisabetopole prin aceasta se aduce la cunoștință, că în urma rugării lui Andrei Schneider și consoții din Merghindeal (Morgonda) pentru conducerea comasării hotarului comunei Merghindeal, se pune și de pertractare ziua de 28 Februarie a. c. 9 oare a. m. ce se va ține în cancelaria comunală din Merghindeal, la care pertractare se citează toți interesați în cauză cu acea observare, că părțile cari nu se vor presenta se vor considera ca învoite la comasare. Din sedința tribunalului reg. din Elisabetopole, ținută la 10 Ianuarie, 1887.

Nagy Lajos, ifj. Csegezi, preș. notariu.

Picăturiile lui St. Iacob.

Se întrebunțează ca mijloc spre deplină și sigură lecuire contra tuturor suferințelor de stomach și de nervi, chiar și contra acelor boale, cronice, catar de stomach, slăbire de stomach, colică, junghiuri, mistuire nerngulată, tresaltare, batere de inimă, durere de cap etc. Picăturiile lui Iacob, destilate conform receptului peregrinilor monăstirei Actra din 22 de plante de cură radicală din orient, unde și ați fie-care se întrebunțează cu cel mai mare succes spre cură, stipulă prin conpunere la întrebunțarea picăturiilor rezultat sigur.

Prețul: 60 cr., o sticlă mare 1 fl. 20 cr. v. a., pe lângă trimitere ori assignațiune. În toate farmaciile se află.

Deposit principal: M. Schultz, Hannover, Eschenstrasse 6. [1452] 6—26